

ГАЗЭТА ВЫХОДЗІЦь РАЗ У ТЫДЕНЬ — ЦАНА 30 Н. ФЭН.

LE JOURNAL BIELORUSSIEN
«LA PATRIE»DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
„DAS VATERLAND“Банковое кonto: Zeitung „Bačkausčyna“,
Konto Nr. 857-125, Bay. Hypotheken- u. Wechselbank, München.Druck „LOGOS“, Buchdruckerei u. Verl., G.m.b.H., München 19, Bothmerstr. 14
Пацна: Нямеччына: на год. — 14; — м.; 6 м-ціў — 7,50 м.; 3 м-цы — 4,25 м.;
ЗША і Канада: на год — 8; — д.; 6 м-ціў — 4,50 д.; 3 м-цы — 2,50 д.; 1 нум.
мар — 0,20 м. Ангельшчына й Аўстралія: 39 шыл.; 21 шыл.; 12 шыл.; 1 шыл.;
Бэльгія: 210 фр.; 120 фр.; 75 фр.; 5 фр. Францыя: 800 фр.; 450 фр.; 250 фр.;
20 фр. Аргентына: 80 пэз.; 45 пэз.; 25 пэз.; 2 пэз. Перасылка летайскай поштой
каптус падвойна. Падвойныя нумары каптуюць падвойна. Паадзіночныя
нумары газэты разам з «Каласкамі» уважаюць за падвойныя.

Год выдання 15

№ 17 (552)

Нядзеля, 23 красавіка 1961 г.

Праўды схаваць нельга

Падзеі 1917-1918 гг. у Беларусі, калі цы, якія спачатку ўжо гэту акцыю разглядаюць, як нясур'ёзную грабёжу ёй усякія перашкоды, напасьледак ідуць на гэтых дамаганьні пад умовай, што створанае гэткім чынам беларуское войска дэйнасць урад Беларуское Народнае Рэспублікі, доўгі час былі старанія хаваныя бальшавікі перад акупаванымі беларускім народам. Аб гэтых падзеях у бальшавікім друку навет не ўспаміналася, быццам іх зусім і на было.

Калі-ж часамі зредка і ўспаміналася, калі падаваліся яны ў зусім хвалішвым съявіле, як дэйнасць чужацкай наімечцкай або англо-амерыканскай агенцтвы, якой беларускі народны масы ня толькі не падтрымівалі, але навет супраць яе актыўна змагаліся.

Аднак гісторычныя праўды зусім схаваць перад беларускім народам было нельга. Гэтак праўда рознымі шляхамі й каналамі, галоўна з асяродзьдзяў беларуское палітычнае эміграцыі ў вольным съявіле, ад чаго, аднак, палітычная вымова артыкулу ані чуць не памяншаецца.

Перш за ёсць артыкул гэты цікавы тым, што ён, хіба-ж паміма волі аўтара, схаванага пад ініцыяламі «А. Л.», пацвярджае агульна ведамы й часта намі прыводжаны факт, што бальшавізм у 1918 годзе, станеца калісць ўзноў роўальным фактам. Гэта артыкул, як і сам ворган, у якім ён надрукаваны, прызначаны для беларускіх палітычных эмігрантаў у вольным съявіле, ад чаго, аднак, палітычнае вымова артыкулу ані чуць не памяншаецца.

Пачынаючы ад пару год, яны часамі ў мэтаві пропагандовага супрацьдэйствія ўспамінаюць у сваім друку й радыё пра гісторычныя падзеі тварэння позалежнай беларускай дэяржавы ў форме Беларускай Народнай Рэспублікі, адно, наўсуперад гісторычныя праўды, хвалішуюць іх да тае ступені, як быццам была гэта не народная, але альтынародная дэйнасць, ведзеная чужацкай агенцтрай у Беларусі. Мэтай-ж гэтай агенцтвой дэйнасці было зьнішчэнне бальшавіцкага руху, адварванье Беларусі ад бальшавіцкай РСФСР і перадаванье яе пад каланіяльнай панаваныя кайзэрскай Нямеччыны або навет Англа-Амерыканцаў. Падобная інтерпрэтацыя дэйнасці БНР на бачынах бальшавіцкага прыся паявілася ў складзе ўсіх звязаў з нарадай 43-й гадавіны аўгуста ў вольным съявіле.

Але з другога боку, як піша бальшавіцкі лісток «Голос Радзімы», «пасылькоўцы ўкраінскія, беларускія і іншыя буржуазныя нацыянальности» на склалі зборы і імкнуліся разъяднаць краіну, пасварыць паміж сабою народы розных нацыянальнасцей, разъబіць іх імкненіем да згуртаванья вакон рускага народа ў барацьбе супраць агульнага падзея — рускіх, украінскіх, беларускіх, сянятлены, якія варожая народу чужацкай агенцтвой, падтрымлівана заходнім капіталізмам. Але сам факт хоць і гэткай бальшавіцкай рэакцыі на падзеі 1917—1918 гадоў зьяўляецца наўчычайна вымоўны і важны.

Гаспадары ці марыянэткі

У якосьці аднаго з найбольших «дасягненняў» савецкай нацыянальной падліткі на Беларусі бальшавіцкая працягнала падзеі ў Беларусі, як скліканые ў сънегані 1917 году Першага Усебеларускага Кансістру ў Менску, дэлегаты якога «разылія» прызначаныя савецкай улады на Беларусі і стварыць гэтыя звязы «цэнтральныя беларускія ворганы», да якога, на іх думку, павінна была перайсці ўся ўлада, як стварэнне 21 лютага 1918 году «бужуазна-нацыянальна-історычнага ураду пад назвай «Народнага Сакратарыяту Беларусі», абвешчаныне 7-га сакавіка 1918 г. «другой устаўной граматы», і, напасьледак, абвешчаныне 25 сакавіка 1918 г. дэяржжаўнае незалежнасці Беларускай Народнай Рэспублікі.

Далей аўтар дэвадзіца сваю гісторыю бальшавізму ў Беларусі да сънегані 1918 году, калі адбылася ў гэтым часе ў Смаленску «абласная канфэрэнцыя Камуністычнай партыі бальшавікоў», прайменаваныя сябе ў «першы звяз каламістычнай партыі Беларусі», апублікавае 1-га студзеня 1919 году Маніфест аб стварэнні «часовага рабоча-сялянскага ўраду Беларусі» і аб «стварэнні Беларускай ССР». Прадстаўляючы факт стварэння БССР, як въвпад з агульнымі падзеямі падзеяў у Беларусі, артыкул ясна паказвае, што беларускі нацыянально-історычны незалежнікі рух 1917-1918 гг., які ўкаранаўся Актом 25 Сакавіка, і быў асноўнай прычынай, дзеля якой бальшавікоў былі ўмушаны стварыць БССР.

Артыкул канчаеца наступнай пагардлівай ацэнай дэйнасці ворганаў БНР: «Абвешчаныя пазы законам, выкінутыя на съметнік гісторыи, нацыянальности чаму-ж ў сваіх будных газетах і ў пінушках адзначаюць «акт 25 сакавіка», як іх якіе съвіта. У запраўднасці гэта хутчай нагадвае памінкі зграі адшучненія і зраднікаў па сваіх, беззваротна загінувших «златых дзяянічках», па ўласных заводах, хвабрыках, маёнтках і добрых пасадах, якіх рэвалюцыя пазбавіла іх назаўсёды».

Як бачым, бальшавікі, прыпёртрыя да сцяны гісторычных фактамі, праўды аб якіх схаваць нельга, зъяўлююць сябе ў сваіх будных газетах і ў пінушках адзначаюць «акт 25 сакавіка», як іх якіе съвіта. У запраўднасці гэта хутчай нагадвае памінкі зграі адшучненія і зраднікаў па сваіх, беззваротна загінувших «златых дзяянічках», па ўласных заводах, хвабрыках, маёнтках і добрых пасадах, якіх рэвалюцыя пазбавіла іх назаўсёды».

Як бачым, бальшавікі, прыпёртрыя да сцяны гісторычных фактамі, праўды аб якіх схаваць нельга, зъяўлююць сябе ў сваіх будных газетах і ў пінушках адзначаюць «акт 25 сакавіка», як іх якіе съвіта. У запраўднасці гэта хутчай нагадвае памінкі зграі адшучненія і зраднікаў па сваіх, беззваротна загінувших «златых дзяянічках», па ўласных заводах, хвабрыках, маёнтках і добрых пасадах, якіх рэвалюцыя пазбавіла іх назаўсёды».

Як бачым, бальшавікі, прыпёртрыя да сцяны гісторычных фактамі, праўды аб якіх схаваць нельга, зъяўлююць сябе ў сваіх будных газетах і ў пінушках адзначаюць «акт 25 сакавіка», як іх якіе съвіта. У запраўднасці гэта хутчай нагадвае памінкі зграі адшучненія і зраднікаў па сваіх, беззваротна загінувших «златых дзяянічках», па ўласных заводах, хвабрыках, маёнтках і добрых пасадах, якіх рэвалюцыя пазбавіла іх назаўсёды».

Як бачым, бальшавікі, прыпёртрыя да сцяны гісторычных фактамі, праўды аб якіх схаваць нельга, зъяўлююць сябе ў сваіх будных газетах і ў пінушках адзначаюць «акт 25 сакавіка», як іх якіе съвіта. У запраўднасці гэта хутчай нагадвае памінкі зграі адшучненія і зраднікаў па сваіх, беззваротна загінувших «златых дзяянічках», па ўласных заводах, хвабрыках, маёнтках і добрых пасадах, якіх рэвалюцыя пазбавіла іх назаўсёды».

Як бачым, бальшавікі, прыпёртрыя да сцяны гісторычных фактамі, праўды об якіх схаваць нельга, зъяўлююць сябе ў сваіх будных газетах і ў пінушках адзначаюць «акт 25 сакавіка», як іх якіе съвіта. У запраўднасці гэта хутчай нагадвае памінкі зграі адшучненія і зраднікаў па сваіх, беззваротна загінувших «златых дзяянічках», па ўласных заводах, хвабрыках, маёнтках і добрых пасадах, якіх рэвалюцыя пазбавіла іх назаўсёды».

Як бачым, бальшавікі, прыпёртрыя да сцяны гісторычных фактамі, праўды об якіх схаваць нельга, зъяўлююць сябе ў сваіх будных газетах і ў пінушках адзначаюць «акт 25 сакавіка», як іх якіе съвіта. У запраўднасці гэта хутчай нагадвае памінкі зграі адшучненія і зраднікаў па сваіх, беззваротна загінувших «златых дзяянічках», па ўласных заводах, хвабрыках, маёнтках і добрых пасадах, якіх рэвалюцыя пазбавіла іх назаўсёды».

Як бачым, бальшавікі, прыпёртрыя да сцяны гісторычных фактамі, праўды об якіх схаваць нельга, зъяўлююць сябе ў сваіх будных газетах і ў пінушках адзначаюць «акт 25 сакавіка», як іх якіе съвіта. У запраўднасці гэта хутчай нагадвае памінкі зграі адшучненія і зраднікаў па сваіх, беззваротна загінувших «златых дзяянічках», па ўласных заводах, хвабрыках, маёнтках і добрых пасадах, якіх рэвалюцыя пазбавіла іх назаўсёды».

Як бачым, бальшавікі, прыпёртрыя да сцяны гісторычных фактамі, праўды об якіх схаваць нельга, зъяўлююць сябе ў сваіх будных газетах і ў пінушках адзначаюць «акт 25 сакавіка», як іх якіе съвіта. У запраўднасці гэта хутчай нагадвае памінкі зграі адшучненія і зраднікаў па сваіх, беззваротна загінувших «златых дзяянічках», па ўласных заводах, хвабрыках, маёнтках і добрых пасадах, якіх рэвалюцыя пазбавіла іх назаўсёды».

Як бачым, бальшавікі, прыпёртрыя да сцяны гісторычных фактамі, праўды об якіх схаваць нельга, зъяўлююць сябе ў сваіх будных газетах і ў пінушках адзначаюць «акт 25 сакавіка», як іх якіе съвіта. У запраўднасці гэта хутчай нагадвае памінкі зграі адшучненія і зраднікаў па сваіх, беззваротна загінувших «златых дзяянічках», па ўласных заводах, хвабрыках, маёнтках і добрых пасадах, якіх рэвалюцыя пазбавіла іх назаўсёды».

Як бачым, бальшавікі, прыпёртрыя да сцяны гісторычных фактамі, праўды об якіх схаваць нельга, зъяўлююць сябе ў сваіх будных газетах і ў пінушках адзначаюць «акт 25 сакавіка», як іх якіе съвіта. У запраўднасці гэта хутчай нагадвае памінкі зграі адшучненія і зраднікаў па сваіх, беззваротна загінувших «златых дзяянічках», па ўласных заводах, хвабрыках, маёнтках і добрых пасадах, якіх рэвалюцыя пазбавіла іх назаўсёды».

Як бачым, бальшавікі, прыпёртрыя да сцяны гісторычных фактамі, праўды об якіх схаваць нельга, зъяўлююць сябе ў сваіх будных газетах і ў пінушках адзначаюць «акт 25 сакавіка», як іх якіе съвіта. У запраўднасці гэта хутчай нагадвае памінкі зграі адшучненія і зраднікаў па сваіх, беззваротна загінувших «златых дзяянічках», па ўласных заводах, хвабрыках, маёнтках і добрых пасадах, якіх рэвалюцыя пазбавіла іх назаўсёды».

Як бачым, бальшавікі, прыпёртрыя да сцяны гісторычных фактамі, праўды об якіх схаваць нельга, зъяўлююць сябе ў сваіх будных газетах і ў пінушках адзначаюць «акт 25 сакавіка», як іх якіе съвіта. У запраўднасці гэта хутчай нагадвае памінкі зграі адшучненія і зраднікаў па сваіх, беззваротна загінувших «златых дзяянічках», па ўласных заводах, хвабрыках, маёнтках і добрых пасадах, якіх рэвалюцыя пазбавіла іх назаўсёды».

Як бачым, бальшавікі, прыпёртрыя да сцяны гісторычных фактамі, праўды об якіх схаваць нельга, зъяўлююць сябе ў сваіх будных газетах і ў пінушках адзначаюць «акт 25 сакавіка», як іх якіе съвіта. У запраўднасці гэта хутчай нагадвае памінкі зграі адшучненія і зраднікаў па сваіх, беззваротна загінувших «златых дзяянічках», па ўласных заводах, хвабрыках, маёнтках і добрых пасадах, якіх рэвалюцыя пазбавіла іх назаўсёды».

Як бачым, бальшавікі, прыпёртрыя да сцяны гісторычных фактамі, праўды об якіх схаваць нельга, зъяўлююць сябе ў сваіх будных газетах і ў пінушках адзначаюць «акт 25 сакавіка», як іх якіе съвіта. У запраўднасці гэта хутчай нагадвае памінкі зграі адшучненія і зраднікаў па сваіх, беззваротна загінувших «златых дзяянічках», па ўласных заводах, хвабрыках, маёнтках і добрых пасадах, якіх рэвалюцыя пазбавіла іх назаўсёды».

Каліноўскі ў савецкай і польскай інтерпрэтацыі

Навязваючы да папярэдняга артыкулу пра Каствуя Каліноўскага, было-б на месцы закрануць пытанье інтерпрэтацыі нашага нацыянальнага героя ў польскай і савецкай гісторыографіі.

Ад даўжэйшага часу ў польскай гісторыографіі Каствуя Каліноўскі разглядаўся, як Палац, як ягоная дзеянісць, як польская справа. Характрыстыкі ў гэтым выпадку зьяўляюцца заўвагі польскага гісторыка ў эміграцыі В. Вельгорскага, якія адлюстроўваліся ў ягонай працы «Польша і Літва. Узаемадносны ў бегу гісторыі» (Лёндан, 1947). Некалькі прыпамінаеца, скан кандыцыю Вельгорскі асноўвае на адной хвальшыўцы — «Лісце Яські гаспадара з-пад Вільні да мужыкоў зямлі польскай». Тут Вельгорскі вядзе палеміку зъ «съезжасъпечанымі беларускімі нацыянальнымі», што «беспадстаўна» намагаюцца прыпісаць сабе «польскага нацыянальнага героя». Згодна Вельгорскага, Каствуя Каліноўскі, будучы Палацом з падхджаніні, як і іншыя польскія рэвалюцыянеры того часу, усё жыццё ёй дзеянісць прысьвяці польскай справе, Вялікай Польшчы. Яму ѹ на снілася нейкая там Беларусь ці Беларусіны, якіх Каствуя Каліноўскі ўважаў «Палацамі з вякоў вечных».

Палацом, толькі збеларушчаным, ува-жае, напрэклад, Каствуя Каліноўскага і Віктар Кардовіч у выдадзенай у Варшаве ў 1955 годзе працы «Каствуя Каліноўскі». Праўда, Кардовіч сцывярджае, што Каствуя Каліноўскі быў «багатыром беларускага народу» і змагаўся за «са-циянальнае і нацыянальнае вызваленне» гэтага народу. Аднак і ў гэтым выпадку посташь Каствуя Каліноўскага пад ягонай рукой робіцца штучнай, бо гэты-же Каствуя Каліноўскі застаецца ад-начасна «польскім героям», які быццама-бы з-за свайго дабрадушна ўліўся ў беларускі руз і ўзначаліў яго. Свомая Кардовічу і тэндэнцыя згладжваць разыходжаніні Каствуя Каліноўскага, як гэта хоць-бы- ў выпадку выпущчэння слова «Пана» з кантэксту «Ліста з-пад шыбеніці». Як ведама, гэты тэрмін азначаў польскую засліў ў Беларусі і пад ім Каствуя Каліноўскі разумеў таксама хвалішаваныя Каствуя Каліноўскага, як гэта хоць-бы- ў выпадку выпущчэння слова «Пана» з кантэксту «Ліста з-пад шыбеніці». Як ведама, гэты тэрмін азначаў польскую засліў ў Беларусі і пад ім Каствуя Каліноўскі разумеў таксама Палацоў. Вось-же, прыводзячы вытрымку з гэтага «Ліста», Кардовіч цытуе, што «...народзе... толькі тады будзе жыць шчасльва, калі над Табой ужо Маскалая ня будзе», у той час, як у арыгінале гэтая вытрымка павінна гучэць наступна: «...народзе... толькі тады будзе жыць шчасльва, калі над Табой ужо Маскалая ня будзе».

Савецкая-же гісторыяграфія налагу-ад даўжэйшага часу прамоўчала пра Каствуя Каліноўскага, ды ў цяпер у шматлікіх працах, прысьвяченых пау-стяному 1863 году, ён чамусыць праста не зауважаеца. Пасля злыківіданія ў БССР «нацэмаўшчыны» Каствуя

Каліноўскі быў аб'яўлены як «персона 1861 годзе ў Беластоку Браніславам Шварцам. Наагул-же сам аналіз і апісаные дзеянасці Каствуя Каліноўскага выклікаюць асаблівых засыпроў. Зусім другая справа з вывадамі ў за-

ключчэнням аўтара. Апошні, нам здаецца, як ёсьць лягічнымі вывадамі, але даній нашага часу савецкай роначасці змяншчыны матарыял. Прымусовым трэба лічыць і ўнікненне аўтара ад гэтага прычыны да апошнага часу ў тэрміну «маскаль», якім широка паслужыў Каствуя Каліноўскі. Аднак паважная гісторычнае працы пра дзеянія Каствуя Каліноўскага спробы А. Сымірнова узбра-кастусі звязаўся ў гісторыі жыць іншыя сэнсі ў гэты тэрмін, ягоная сыстэматычнае ўхіленне ад цытавання якіх мясяціна Каствуя Каліноўскага, зменшчыны, што да гэтага часу савецкая гісторыяграфія мела-б сцотні салідных тамоў гісторычнае літаратуры пра Каствуя Каліноўскага падобна, як іх ёсьць, напрэклад, пра Герцэн, Чарнышэўскую, ці Дабрабібава, Апошні Каствуя Каліноўскі стаўся-б і «героем» беларускага народу ды, як Герцэн, Чарнышэўскі ці Ленін, быў-бы апеты як «самы запарудны дэмакрат» і «сабра паняволеных народаў», як «ідэяльны змагар за нацыянальныя права прыгнечаных царызмам народоў» і г. д.

Як рэдаксць, як так даўно ў БССР была выдадзеная даволі салідная манаграфія «Каствуя Каліноўскі ў паўстанні 1863 году» (Менск, 1959) А. Сымірнова. Доўгі артыкул гэтага самага аўтара пад назовам «Мужыцкая Праўда» быў апублікаваны таксама ў зборніку «Восстание 1863 года и русско-польские революционные связи 60-х годов» (Масква, 1960). На вывадах гэтых апошніх працаў мы ўзатыкаемся.

Адкінуўшы спробы «русыфікацыі» Каствуя Каліноўскага, шматлікія рэз-рансы, зробленыя Расеі ў расейскому народу, успомненая манаграфія і назаваны артыкул А. Сымірнова звязаўно-таксама ў съведамага хвалішаваныя Каствуя Каліноўскага, як гэта хоць-бы- ў выпадку выпущчэння слова «Пана» з кантэксту «Ліста з-пад шыбеніці». Як ведама, гэты тэрмін азначаў польскую засліў ў Беларусі і пад ім Каствуя Каліноўскі разумеў таксама Палацоў. Вось-же, прыводзячы вытрымку з гэтага «Ліста», Кардовіч цытуе, што «...народзе... толькі тады будзе жыць шчасльва, калі над Табой ужо Маскалая ня будзе», у той час, як у арыгінале гэтая вытрымка павінна гучэць наступна: «...народзе... толькі тады будзе жыць шчасльва, калі над Табой ужо Маскалая ня будзе».

Савецкая-же гісторыяграфія налагу-ад даўжэйшага часу прамоўчала пра Каствуя Каліноўскага, ды ў цяпер у шматлікіх працах, прысьвяченых пау-стяному 1863 году, ён чамусыць праста не зауважаеца. Пасля злыківіданія ў БССР «нацэмаўшчыны» Каствуя

Каліноўскі быў аўтама-ти выключаны з гісторыі, які быў аўторам «Гутаркі старога дзеца» і дру-гіх падобных улётак.

Як паказаў А. Сымірноў, першая

хвалішыўка была зтворам Польскага ка-

мітэту; другая ўлётка была напісаная па-

этам Каратынскім і была выдадзеная ў

трэбаваў зыншчэнна расейскага пана-

— Лепей чорта падвязу я!

Баўтрамей пад нос мурмоча.

II

Змрок запаў яшчэ цымнейшы,

Хоць ты шылам калі ў очы.

У каляіне гразъ хлюпача,

А Баўтрук цяпер сымляйшы:

— Зараз будзем, коню, ў хаце,

Скончым нашу райтараду.

Гаспадыня будзець рада, —

Выйдзе з хаты спатыкаці! —

Аж цыганскую гаворку

Чуе раптам прад сабою.

Быцца ѯдуць яны гурбою

І вядуць аб нечым спорку.

— Вось яшчэ на меў хваробы —

З Цыганамі мець спатканье:

Сядзець сам без папытання, —

Зьевесны нораў цыгановы! —

Як ня хоча ззаду быці,

Конік цягне добрым трусам...

Здаганяе, хоць і мусам,

Зраўнаваўся, — што рабіці! —

Што за дзіва? — Паўлючонку

Падкальнула ў сэрца нешта.

Толькі трое, а дзе рэшта?

Два Цыганы ѯдуць і жонка.

— Здрастуй, бацьку! — тъяркнуў збоку

Цыган доўгі, чарнатвары,

І другі за ім да пары

І Цыганка. — Скуль, здалёку?

— Еду з торгу. — А, вяльможны!

Падвязі да карчмы хоця,

Бо па гэтакай хлюпце

Пехатой ісці няможна.

— Рад-бы я, ды сам ты бачыш,

Што на колах, братка, цесна,

На усядзэмся сумесна...

— Гэй, аб чым ты, бацьку, плачаш!

Цыган, пане, як вужака:

І ўшасьцёў здалелі-б сесьці!

Аля карчмы хочам зълезыці,

Не замучыща каняка.

Не паслып'е Баўтрук пайслова

Адказаць на просьбу гэту,

А мужчыны і кабета

Шась на сані Баўтруковы!

— Н-но! Гані сваю шаўлюжку!

Дадай ходу! — І рагочуць,

Штось пасвойму там стрычочуць,

Адабралі лейцы, пужку...

Буркнуў быў на тяля рэчы

Баўтрукай, дык — д'ябла дзеці!

— Так заштурхалі у плечы.

— Сядзь спакойна, ты, зрабніна!

Кінь плявузаць гэтта лішку:

І заплацим, што павінна.

Што ты зробіш? Няма волі,

Іх-жа сіла, перамога.

Дзякую толькі Пану Богу,

Не спаткалася іх болей.

За гадзіну — час кароткі

Баўтрамею даўгім здаўся —

Блеск з вакенца паказаўся

У карчомцы пана Ноткі.

— Ну, вось, бацьку, гаварыў ты!

Зараз зълезем, купім гары

І заплацим тры таліры,

Мы на любім жаднай крыгуды.

III

Цесна ў карчме, — ў бочцы мэрэм

Селядцоў, людзей набіта.

Дымам лямпачка спавіта

Кажа Кныш. — Ці ты маленьki,
Што на нас дарма зларэчыш?
Нам хады не запяречыш?
Па гасцінцы. Можа ўсенькі!
— Нас ня лай, — Вароба прэціць,
Бачыш, ночка: допуст Боскі;
Хоць няшмат вяростю да вёскі,
А ўсяго зdaleеш стрэціць.
Лепши зрабі ты паахрысьянску,
Падвязі, памей к нам ласку,
Змардаваліся мы цяжка,
Чымся лаяць папаганску.
— Вож, разумны дзе знайшоўся!
Хочаш ездзіць на дурніцу?
Маеш дулю, пане Грыць!
Не з такім, браток, зышлоўся! —
Свінсці пугай па канчэці,
Мэрэм бічык, а ня пуга.
— Но, Буланы! Но, шаўлюга!
Марнаваць ня сълед нам ночки.
— Гэй, суседзе, — Кныш зноў крача,
Дай прысесцы-ж на драбінку!
А у цяжкую гадзінку
Мы заплацім пажабраччу.
— Ну, ну,

Рэха 25-га Сакавіка ў ВОЛЬНЫМ СЪВЕЦЕ

Дзень Незалежнасці ў Чыкаю

Згуртаваныне Беларусаў штату Ілінойс і Союз Беларускага Моладзі штату Ілінойс у нядзелю 26-га сакавіка сёлета наладзілі ўраўністую Акадэмію ў залі Культурна-Рэлігійнага цэнтра ў часы 43-ай гадавіны абвешчання дзяржаваў на сакавіка сёлета Беларускага Народнае Рэспублікі.

Ужо 24 сакавіка ад Союзу Беларускага Моладзі было разасланое паведамленне ўзаклік прац рады ў залі Беларусаў Чыкаю аб Акадэміі. У дзень 25-га сакавіка Палякі вуснамі сп. Мічкі паведамліце раздады ёб нашым съвіце. Мэр' гораду Чыкаю абвесціці дзень 25-га сакавіка днём беларускага нацыянальнага съвіта, а газета «Чыкаю Сан Тайм» за 26-га сакавіка зымісціла спэцыяльны артыкул пад назовом «Дзень Паміці Беларусаў».

26-га сакавіка прамаўляла прац рады ёб сп. Ванда Махнач, якая сярод мясцовых Беларусаў навет із старой эміграцыі выклікала гарачы ўспаміны аб роднай бапцішчыне.

Урачыстасць Акадэмія распачалаася роўна а 3-ай гадзіне па паўдні пры бітком набітай залі Беларусамі і гасцімі. Спачатку ведамая оперная съячвачка сп. Надзея Града прасыпала амэрыканскі нацыянальны гімн, пасля чаго старшыня Згуртаванына сп. М. Махнеч кароткай, але зымісціойнай прамовай адкрыў акадэмію, заклікаючы ѿ канцы ўшацаваць памяць змагароў за Бапцішчыну хвілінай цішыні. Каці аўдіторыя ў знак гэтага пашаны ўсталя, кампазытар М. Куліковіч адыйграў на фартаптаніне жалобны марш Шопена. Пасля яго айцец Янка Тарасевіч замест малітвы прадклімаваў спэцыяльны ім-жа ўложеніе верши.

Пасля яго ўступнай урачыстасці сп. А. Беленіс выступіў з прынагоднымі рефэратаў на тему нацыянальнага съвіта. Гэта быў адзін з лепшых рефэратаў, якія прыходзіліся дагуты слухаць: бяз воінкавых эфектаў, але поўны глыбокага ўзрэчнення зместу. Пасля адчытанынай прывітанынай ад Прэзыдэнта Рады БНР усе ўсталі ѹ гучна із захапленнем працягнуць беларускі нацыянальны гімн.

Наставнай была мастацкая частка Акадэміі, якая таксама заслухоўвае на асабліве аздзянатыне.

Спачатку выступіў хор пад кіраўніцтвам камп. М. Куліковіч і працягнуў «Бапцішческія слоўца», «Нёман» і «Чаму-ж мне ня пеце?». Тады паявілася на сцене троє 5-6 гадовых дзетак, якія вельмі міла прыпяялі «Ці съвет ці съвіта», далей выступіў 12-гадовы дзячычына Л. Копалёва ѹ адыйграў на фартаптаніне марш «Рондо» ѹ «Бульбу», напасьледак сп. Н. Град паяўляеца пад буру воласкай і выклікае «Рыцар козакі», «Танго», «Пакахай» і «Хмел», а далей пяе яшчэ на біс.

Пасля яго ўступнай урачыстасці сп. А. Беленіс выступіў з прынагоднымі рефэратаў на тему нацыянальнага съвіта. Гэта быў адзін з лепшых рефэратаў, якія прыходзіліся дагуты слухаць: бяз воінкавых эфектаў, але поўны глыбокага ўзрэчнення зместу. Пасля адчытанынай прывітанынай ад Прэзыдэнта Рады БНР усе ўсталі ѹ гучна із захапленнем працягнуць беларускі нацыянальны гімн.

Наставнай была мастацкая частка Акадэміі, якая таксама заслухоўвае на асабліве аздзянатыне.

Спачатку выступіў хор пад кіраўніцтвам камп. М. Куліковіч і працягнуў «Бапцішческія слоўца», «Нёман» і «Чаму-ж мне ня пеце?». Тады паявілася на сцене троє 5-6 гадовых дзетак, якія вельмі міла прыпяялі «Ці съвет ці съвіта», далей выступіў 12-гадовы дзячычына Л. Копалёва ѹ адыйграў на фартаптаніне марш «Рондо» ѹ «Бульбу», напасьледак сп. Н. Град паяўляеца пад буру воласкай і выклікае «Рыцар козакі», «Танго», «Пакахай» і «Хмел», а далей пяе яшчэ на біс.

Тытуновым, ёдкім, шэрым.
Гоман, граюць, гэтта скокі
Вырабляюць, руکі ў бокі,
Аж трасуцца съцены, печка.
Баўтрамей спащеў, чырвоны
З Цыганамі п'еца гарэлку;
Выглядзе, моў шалёны.
Мусіць дзюбнью чарак многа,—
Нешта старцаў спамінае,
Зь іхнай долі выкіпіае
І съмлецца з Пана Бога.
— Во, халеры! Дай ім хлеба,
Дай рыманчык, тое, сёе,
Гультаём!.. За што, якое?
Суляць ласку Божжу зь неба...
Ласку Божжу!.. Аббокі!
Мне пуховы хлеб смачнейшы,
У роце коле, а сътнайшы.
А нябескі... вох, далёкі!
Кажуць, у небе ёсьць Збавіцель.
Мне здаецца — людзі брэшцуць,
«Ёсьць Збавіцель, спакусіцель»...
Тут Цыган, што быў ля боку,
Лезе проста цалавацца:
— Можа з царствам распраўляцца,
у галоўцы маеш клёку,
Маеш, братка! мусім выпіць,
Я з бутэлькі выльлю рэшту. —
На другіх міргнуўшы нешта,
Абмачыў ѹ гарэлды кіпець.
Баўтрамей, як выпіў гэта,
Крэкнү, плюнуў, аблізнуўся...
Цыган хітра усыміхнуўся.
— Прад табою, — кажа, — мэта:
Хочаш злота мець, як бруду?
Хочаш срыбрам слаць падлогу?
Хочаш медзі? Дам спрамогу,
Усё дастану, ўсё здабуду.
Хочаш панам быць прыдворным?

Пасля яе спатканая аплядыментамі выступіла сп. Н. Град, якія ўспышылі «Ой зарадзілі», «Васілічкі», «Жаваранак». Далей выступіў ведамы польскі тэнар сп. Ст. Віцкі і выканаў пабеларуску «Па дзяўчынне любай», «Гусі», «Зелёны дубочак», а на біс працягнуў яшчэ «Гранада». Пасля яго выступіла сп. Н. М. Медзяніца ѹ прыгожа выканала «Ой ты, саду», «Арола» і «Хлопец пашанчыку пахае». Тады сп. Н. Град і сп. Ст. Віцкі выканалі дует «Дарогай», «Ой ці мнене Бога і «Ліяноніху».

На заканчэнні ўзноў беларускі хор пад кіраўніцтвам камп. М. Куліковіча ўдала выканала «Бітва пад Воршай», «Ці ўсе лугі пакошаны» ѹ «Аnton казу вялікі».

Іншай часткі Беларусаў гораду Чыкаю ў той-жам самы дзень таксама зладзіла Акадэмію, на якой асабліва выдзяліўся хор школнікаў пад кіраўніцтвам сп. Н. Града.

Ігнашчык

26-га сакавіка беларуская калёнія ў Кліўлендзе абходзіла 43-ю гадавіну Абвешчання Незалежнасці Беларусаў Народнае Рэспублікі. За некалькі тýдняў перад съяткаванынем былі разасланыя прадстайнікі нацыянальнай асабісткі і ўладаў запросыныя з інфармацый аб Беларусі і Днё Незалежнасці.

Газеты зымісцілі артыкулы, выкарыстоўваючы прысланыя ім матэрыял. Сонарні і Кантрэсмэны папрысыпалі прапітаныні з запўненнем, што яны будуць заўсёды стаяць у вабароне беларускага народу да дапамагаць, здаць ўзелжнасць. Губэрнатор Штата Огэй выдаў Пракламацію і прыслалі асабісту прывітаныне. Маёр гораду Кліўленд разам з Радынам вынеслы спэцыяльную рэзолюцыю, якая была надрукавана ў «Сіты Рэкорд». Яны выразілі сваю падтрымку ѹ змаганіні за Богам дадзеному свабоду й веру, што хутку Беларусу звойне належнае месца ў ўсім съвіце.

А 10-ай гадзіне раніцы ў БАПЦаркве Жыровіцкага Божага Маці сабраліся вернікі, каб узъесці свае малітывы да Усемагутнага за свой народ і волю Беларусі. Свята патрыйнічную і глыбоку рэлігійную пропаведзь, якая выклікала ў старатары і паасонных сълэзы, але ѹ больш сэрца, а. А. Крыт распачаў цытатамі зь Евангельля: «На пачатку было слово і слова было ѹ Бога і Богам было Слово»... Да волі імкніцца на толькі народы і паасонных адзінкі, але ѹ кожная жывала істота. А ў хрысціянскіх народах, гаварыў далей айцец, гэтае імроўдзе ёсць асабліва імпульсіўным, бо хрысціянства згодна сваёй сутнасці

ци ўсёцэла абаснована на свабодзе душа. Гэты прынцып свабоды асабліва быў выкананы ап. Паўлом: «ды стаіце ў свабоде, якою вызвалілі Вас Хрыстос».

І не падпадайце зноў у няволіцтва, бо

ци ўсёцэла пакліканы браты».

«Змаганье за волю, быт, звязы і чалавечыя права беларускі народ вядзе ад пачатку асабленыя на вызначанай і съявакоў, толькі на ўсе яны пайшлі яму Богам замельцы. Але дзень 25-га Сакавіка 1918 году адкрыў новую эру ѹ націю аддлі свой талент чужынкам. Чацьці нашага народу вышынёу ѿ малявічкі атрыманыя змаганія. частка нашым адвечным прыгнітальнікам, а іншыя захапляюць выконваніе

стка Оля Дубаневіч адыграла на акар-на Аддзелу БАЗА ў нядзелю 26-га са-школкі дэкламавалі верши. Салістка дэмю ѹ прывітаныне

Іра Каліда сваім маладым і прыгожым прачытуала малітву «Магутны Божа». На-

сльевам чараўнала глаедачоў. Беларускі ступні старшыня Аддзелу БАЗА прачы-

народ, як не адзін у съвеце, аборданы таў прывітаныне, атрыманыя ад сэната-

Богам мнóstvom песьні, а таксама зра Федэральнай Сенату Кьюкеля, кан-

грэсману Федэральнай Ніжняй Палаты

Мэк Донафа, Ліпскай Кінга, мэра

гораду Лёс Анджэлес Польсона, Галоў-

нае Управы БАЗА ѹ Аддзелу БАЗА ў

Нью Джэрсі.

Сэнтар Кьюкель, які зьяўляеца за-стуникам старшыні рэспубліканскіх сэ-

натарапу ў Кантрэсе, сваё прывітаныне

закончыў наступнымі словамі: «Вызвалі-ніе будзе заляжыць у вялікай меры

ад ведання тымі нащасцімі за зялез-

най заслонай, што іх наладжэнні ѿ

ёсць нам няведамым, а таксама ѹ ад ад-

данасці груп, як Вашая, у дамаганыі

аднаўленыя поўнае свабоды ѹ неза-

лежнасці». Кантрэсмэн Мэк Донафа ў

свойні прывітаныне запэўніў: «Запэўні-

ваю Вас у маёй зацікаўленасці, як ся-бы

ры Кантрэсмэн Ліпскай, у ваднаўлены

(Заканчэнне на 4-ай бач.)

25-га Сакавіка ў Кліўлендзе

26-га сакавіка беларуская калёнія ў Кліўлендзе абходзіла 43-ю гадавіну Абвешчання Незалежнасці Беларусаў Народнае Рэспублікі.

За некалькі тýдняў перад съяткаванынем былі разасланыя прадстайнікі нацыянальнай асабісткі і ўладаў запросыныя з інфармацый

аб Беларусі і Днё Незалежнасці.

Акадэмія прысьвеченая 43-ім угодкам

Абвешчання Незалежнасці Беларусаў

Народнае Рэспублікі. Старшыня Аддзелу

БАЗА сп. Ю. Гасціцеў адкрыў ѹ

дэзвінью мовах, беларускай і ангельскай,

Рэха 25 Сакавіка ў вольным съвеце

(Працяг з 3-й бачыны)

Урачыстая акадэмія адбылася ў царкоўнай залі, якая ладзілася супольна Згуртаваннем у Вялікабрытаніі й Хрысціянскім Аб'еднаннем Беларускіх Работнікаў пры ўдзеле вялікай колькасці беларускага грамадства з бліжайшых ваколіцаў.

Пасля прывітання нарады сп. А. В. прачытаў зъвесты ўнты рэфэрат на тэму 25-га Сакавіка. У сваіх рэфэратах ён падчыркнуў, што 25-га Сакавіка мела таксама асабліва значынне, як сымбал аднаўлення ў Беларусі і ў старыну. Тому беларускіи мужы, казаў ён, на прыпадковую гэты дзень як дату адбелішчання незалежнасці Беларусі.

Пасля гэтага Каця Вініцкая прыгожа прадклімавала вершы Янкі Купалы: «Брату ў чужыне», «Сірод разьюшаных сатрапаў», «Выйдзі! Малыя дзеткі, Аня і Люся Вініцкая ды Энэ Й Нуся Стусы прасакалі «Лявоніху» й «Крыжаком». Закончылі Акадэмію праспяваннем беларускага нацыянальнага гіму. Святкаванне было завершана пачастункам, прыгатаваным вельмі смачна, як засоўкі, нашымі жанчынамі, пры мілью і вясёлым настроем.

Я. А.

У Лёндане

У гэтым годзе 43-яя гадавіна адбелішчання незалежнасці Беларусі Актам 25-га Сакавіка святкавалася Беларусамі Лёндану ў нядзелю 26-га сакавіка.

Раніцай у беларускіх католіцкіх царквах Уладыка Ч. Сілівіч ў суслужэнні а. Л. Гарошкі, А. Надсоні й Я. Садоўскага адправіў урачыстую Службу Божую для Беларусі католікоў. Праваслаўную Божую Службу й Маленік за беларускі народ адслужыў беларускі эмігратар з Манчестру а. А. Мірановіч у Ангельшчыне.

А. З.

Увага! Беларусы Канады

Вельмі Паважаныя Чытачы!

Вашыя адказы на пытаныні ніжэйпададзенага Аптыальніка патрэбныя ў мэтах палешчання ўмоваў працы Імігрантаў і Новых Канадыйцаў. Усе адказы на гэтыя пытаныні Вы можаце разглядаць, як скрыні сакрэтныя, і ў ніякім выпадку Вашае або Вашага працаадаўцы прозвішчы ня будуть пададзеныя да ведамаў якіх-небудзь публічнай ці ўрадавай установе.

Затое ўсе адказы павінны быць акуратна і прайдзіва ўпісаныя, бо ў праціўным выпадку яны ня будуць слухаць жаданій мэце.

Гэтая ініцыятыва паўсталала з боку шматлікіх выдаўцоў этнічнай прэсы ў Канадзе, і тут трэба зазначыць, што якраз з боку тых, хто найбольш зацікаўлены ў дабрабечце ўсіх этнічных асроддзяз, у іхных правах і прывileях у дадзенай краіне, як і ў недапушчанні выпадку дыскрымінацыі, якога-б яны роду ці формы ня былі.

У Аптыальніку ані прозвішча ані адрысу выпаўняючага яго можна не падаўца. Тэкст гэтага Аптыальніка можна перапісаць з нашае газэты й тады яго запоўніць, а можна ю проста выразаць з газеты ў запоўніць, пасля чаго перапісаць поштой на наступны адрэс:

«Ethnic Scene», 69 Marguerette Ave, Toronto 4, Ont.

АПТЫАЛЬНЫ ЛІСТОК АБ УМОВАХ І МЕСЦЫ ПРАЦЫ

1. Дата прыбыцця ў Канаду? Год
Пол: Мужчына
2. Зъ якой краіны прыбыў?
3. Аб першым месцы працы:
a) Калі пачалі працаўца? Адразу па прыбыцці? (так), (не). Пасля
месяцідз.
4. У вашым фаху ці прафесії? (так), (не).
5. Ці мелі з іх пажажасці ў пошуках працы ў сувязі з наведаньнем мовы? (так), (не).
6. Ці Вашыя ўмовы працы былі такія, як і іншых работнікаў, ці яны былі горшыя ў сувязі з недахопам кваліфікаванасці? (так), (не), ці ў сувязі з Вашым чужаземным паходжаннем? (так), (не).
7. Ці Ваш першы працаадаўца быў краінін ці імігрант іншай нацыянальнасці? (так), (не).
8. Якім способам Вы атрымалі першую працу? 1. праз слябру? (так), (не); 2. праз рэкламы ў прэсе? (так), (не); 3. праз Бюро Працы? (так), (не).
9. Вашыя дачыненія да Прафесійных Саюзаў:
a) Ці ёсьць на Вашым месцы працы Прафесійны Саюз? (так), (не).
10. Ці ёсьць Вы ягоным сябрам? (так), (не).
11. Ці была Вашая просьба аб прыняцці адкінутую? (так), (не).
12. Ці на Ваш пагляд Прафесійны Саюз эфектыўна бароніць імігрантаў? (так), (не).
13. Ці належылі Вы да Прафесійнага Саюзу ў старым краі? (так), (не).
14. Ваш працаадаўца ї Ви:
a) Ці плаціць Вам за звышпрацоўнія гадзіны? (так), (не).
15. Ці атрымліваце платны адпачынак? (так), (не).
16. Ці падавалі калі-небудзь скаргі? (так), (не).
17. Ці мелі з іх пазытыўныя вынікі? (так), (не).
18. Вы ўрадавы агенты:
a) Ці адбываўся які-небудзь урадавыя іспекцыі на месцы працы? (так), (не).
19. Колькі разоў Вы мянілі месцы працы ў Канадзе?
20. Колькі разоў мянілі месцы працы на сваё жаданьне?
21. Г) Колькі разоў Вы выкінілі з працы?
22. Ці атрымлівалі калі-небудзь дапамогу на беспрацоўе? (так), (не).
23. Е) Ці заўсёды, на Ваш пагляд, урадаўцы Бюро Беспрацоўя адносіліся да Вас належна? (так), (не).
24. Ж) Як не, то чаму? 1. Дзеля Вашага неангельскага паходжання (так), (не); 2. Дзеля Вашай нездольнасці выяўліць справу? (так), (не).
25. Ці Ваш працаадаўца пакрывае забясьпечанне ад хвароб? (так), (не).
26. Калі так, то ці таксама забясьпечанне ўста Баша сям'я? (так), (не).
27. Пытаныні агульнага характару:
a) Ці належыце да якай-небудзь этнічнай арганізацыі? (так), (не).
28. Вашая асьвета: Пачаткавая? (так), (не); Сярэдняя? (так), (не); Прафесійная? (так), (не); Вышэйшая? (так), (не).

Канадыйскі Клуб Этнічнай Прэсы

У Мэльбурне (Аўстралія)

43-юю гадавіну адбелішчання незалежнасці Беларускай Народнай Рэспублікі Беларусь Мэльбурну адзначылі ўрачысты Акадэмія Парламанту Артура Малоні, ўсе этнічныя асродкі Таронта, у тым ліку й Згуртаванье Беларусаў у Канадзе, на прыняцце, якое адбылося ў аўдыторыі Блюр Каледжыту а 8-ай гадзіне ўвечары ў панядзелак 13-га сакавіка сёлета.

Урачыстая Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Божай Службы ўсе прысутнікі накіраваліся ў прыбраную жывымі краскамі залю, у якой адбылася ўрачыстая Акадэмія, прысьвечаная беларускаму нацыянальному съвяты.

Пасля Божай Службы ўсе прысутнікі накіраваліся ў прыбраную жывымі краскамі залю, у якой адбылася ўрачыстая Акадэмія, прысьвечаная беларускаму нацыянальному съвяты.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адпраўленым архімандритам Мадэстам у суслужэнні сцятара Экзархату Усяленскага Патрыярхіі на Аўстралію а. Барыса.

Пасля Абедня закончылася Малебенам Уздзячынскім ў парадківільным царкве, адп